

заходів, які призначені для досягнення протягом обмеженого періоду часу і при обмежених грошових та інших ресурсах поставлених цілей.

Представлені авторські позиції, на нашу думку, тією чи іншою мірою дають уявлення про інвестиційний проект. Але необхідно звернути увагу на те, що нас цікавить інвестиційний проект як об'єкт кредитування в процесі його реалізації.

Отже, з позиції банку інвестиційний проект як об'єкт кредитування є сукупністю певних дій, які передбачають використання певної кількості ресурсів в обумовлені терміни для отримання запланованого результату, на які спрямовується позикова вартість згідно з принципами кредитування. Додамо, що інвестиційний проект є не лише об'єктом кредитування, але й управління. Саме управління інвестиційним проектом з боку банку з метою досягнення запланованого результату підвищить імовірність своєчасного та повного виконання зобов'язань позичальника перед кредитором.

А.О. Дубовик, аспірант

Харківського національного економічного університету

ОЦІНКА БІЗНЕСУ НА ОСНОВІ ІНДИКАТОРІВ ФОНДОВОГО РИНКУ

Ефективне функціонування ринкової економіки неможливе без вартісної оцінки суб'єктів господарювання. Вартість компанії є головним критерієм оцінки її фінансового стану, що дає комплексне уявлення про ефективність управління бізнесом. У результаті розробки Державною комісією з цінних паперів та фондового ринку України Програми розвитку фондового ринку України на 2011-2015 роки, особливої актуальності набули методи оцінки бізнесу, що базуються на використанні інформації ринку цінних паперів.

Аналіз теоретичних досліджень із питань підходів і методів до оцінки бізнесу дозволив зробити висновок про відсутність узгодженої думки науковців про доцільність застосування того чи іншого підходу вартісної оцінки. Практичний досвід оціночної діяльності доводить наявність високої залежності результатів оцінки бізнесу від суб'єктивної думки оцінювача, що підтверджується можливістю відхилення у разі вартості об'єкта оцінки, визначеної різними експертами.

Метою проведеного дослідження є визначення суті поняття “індикатори фондового ринку” та виокремлення інструментів оцінки бізнесу, що базуються на їх застосуванні.

У процесі досліджень теоретичних підходів до визначення індикаторів ринку цінних паперів виокремлено наявність їх двох типів – індивідуальних (що характеризують стан цінних паперів окремого підприємства-емітента) та загальних, або інтегральних (характеризують стан розвитку фондового ринку в цілому). Встановлено, що для оцінки бізнесу доцільним є використання індивідуальних індикаторів як характеристик об’єкта оцінки.

Враховуючи специфіку оціночних процедур та аналізуючи базові тлумачення поняття “інструмент”, можна визначити поняття “інструменти оцінки бізнесу” як засоби перетворення вихідної інформації про фінансово-господарський стан підприємства (активи, зобов’язання, доходи, витрати, показники фінансового аналізу, ціна акцій підприємства на фондовому ринку, тощо) за допомогою певних оціночних процедур (дисконтування, капіталізація, індексація, порівняння та ін.) у вартість бізнесу.

У табл. 1 автором відображено інструменти, що використовуються в підходах до оцінки вартості бізнесу, та визначено ті з них, що базуються на використанні індикаторів ринку цінних паперів.

Таблиця 1

Інструменти оцінки бізнесу

Підхід до оцінки бізнесу	Оціночні інструменти	Використання інформації ринку цінних паперів
Дохідний	Модель чистого грошового потоку для інвестованого капіталу	–
	Модель чистого грошового потоку для власного капіталу	Розрахунок ставки дисконтування за моделлю CAPM (модель оцінки капітальних активів)
	Модель дисконтування дивідендів	
	Модель на основі скоригованої приведеної вартості	–
Ринковий	Дохідні мультиплікатори	Ринкова вартість власного (ринкова капіталізація) або інвестованого капіталу
	Мультиплікатори, розраховані на основі грошового потоку	
	Мультиплікатори, розраховані на основі активів	
Майновий	Індексація витрат на заміщення або відтворення подібного об’єкта	–
	Розрахунок вартості чистих активів	–
	Розрахунок ймовірного результату ліквідації підприємства	–

За результатами табл. 1 можна зробити висновок, що найбільшим чином ринкову інформацію відображають інструменти порівняльного підходу до оцінки вартості бізнесу (цінові мультиплікатори).

Отже, автором обґрунтовано взаємозв'язок інструментів оцінки бізнесу з індикаторами ринку цінних паперів як цінових мультиплікаторів, які одночасно є інструментами методів порівняльного підходу до оцінки вартості бізнесу та індикаторами переоцінки чи недооцінки вартості підприємства фондовим ринком (індивідуальними індикаторами ринку цінних паперів).

*С.Б. Єгоричева, канд. екон. наук, доц.,
Полтавський університет економіки і торгівлі*

ВПЛИВ ІННОВАЦІЙНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ НА ЕФЕКТИВНІСТЬ БАНКІВСЬКОЇ СИСТЕМИ

Однією з основних проблем функціонування банківської системи є підвищення її ефективності, яка визначається рівнем реалізації притаманних їй економічних функцій і досягненням визначених суспільством цілей. Банківська система, будучи невід'ємною складовою національної економіки, повинна не просто забезпечувати її нормальне функціонування, а створювати умови для зростання, структурної оптимізації й науково-технічного розвитку. Ця роль полягає у підтриманні макроекономічної та фінансової стабільності, формуванні інвестиційних ресурсів, сприянні виробничій діяльності суб'єктів господарювання. А втім, для реалізації даного кола завдань банківська система сама має постійно вдосконалюватися, що відбувається насамперед у процесі здійснення комерційними банками інноваційної діяльності.

Зарубіжні вчені, розуміючи під банківськими інноваціями переважно нові фінансові інструменти та фінансові технології, достатньо докладно проаналізували їх вплив на підвищення ефективності функціонування фінансових ринків з точки зору зменшення витрат фінансового посередництва, вдосконалення портфельного управління, можливостей оцінювання та передавання ризиків, збільшення кредитного потенціалу банків тощо. Одночасно зазначався й суперечливий вплив інновацій на фінансову стабільність, негативним наслідком якого, зрештою, стала світова фінансова криза. Саме тому вважаємо, що дійсно впливати на підвищення ефективності банківської системи може лише та інноваційна активність банківських установ, яка пов'язана з розвитком їх відносин з реальним сектором економіки, а також із вдосконаленням власної інституційної спроможності виконувати притаманні їм функції.